



דר. וביקשות לגלות מה עלה בגורל הבנים. מספרת נאוה: "לא תמיד יכולתי לעזור, כי לא תמיד התחושות באות לי, זה לא לפי הומנה. אם אני מרגישה, כשר אני מחזיקה חפץ כלשהו ביד, ורם עובר בי, ואם אני רואה ומרגישה דברים שאין לי שליטה עליהם, אז זה מצליח. אני גם מזהירה מראש, שאני לא אחראית לדברים שאני רואה, ומבקשת שלא לקחת את האחריות על עצמי. כמעט עוד לא קרה לי שדברים שאמרתי — לא התאמתו. אבל, אני בעצמי עוד מפחדת מהעניין הזה ואני עוד לא מרגישה את עצמי בטוחה ביכולתי".

על מיקרה שקרה לה לפני זמן-מה מספרת נאוה: "הופיעה אצלי אם לבחור, הנערך מביתו כבר כמה חודשים. המישי טרה חיפשה אותו, פירסמו בכל העיתונים מודעות שהוא נעדר, אבל לא שמעו עליו ולא מצאו אותו. האם הביאה לי מיכנסים של בנה. כשהחזקתי אותם ביד, הרגשתי שהבחור חי, אבל היא לא תראה אותו יותר, כי הוא החליט לנתק את הקשר עם מישפחתו".

במהלך השיחה הוצג לפני נאוה תצלום של ילדה, והיא נתבקשה, לשם ניסוי, להתבונן בתצלום ולהגיב עליו על-פי תחושתה.

כשקיבלה את התמונה לידה היא ניסתה להתרכז בה, ולפתע אורו פניה בישימה והיא אמרה: "הילדה הזו גאון! מדדו את האי.קו. שלה?". ולאחר שתי קה קלה הוסיפה: "יש לילדה הזו רצון חזק מאד, והוריה דואגים לה יותר מכפי שצריך לדאוג לילד רגיל".

היא המשיכה להחזיק בתמונה והסתכלה בה ארוכות. לפתע שונו פניה של נאוה לחלוטין. היא החזירה והתקשתה בנישימה ופלטתה: "לילדה זו יש קשיים בנישימה?". אחרי התשובה החיובית נאלמה, ולא יכלה לדבר יותר. כעבור כמה דקות של דומייה שאלה לפתע: "מה היה לה פה?". והלמה בכוח רב על לוחליבה.

היתה זו תמונתה של ילדה בת שנתיים וחצי, שנפטרה לפני חצי שנה לאחר ניתוח-לב-פתוח, וסבלה בין השאר מי קשיי-נישימה.

את ניסויים אלה עדיין אינן עובדות. יכול להיות שיש עובדות שאיננו תופסים את פירושן — כי אנו יותר מדי מסתקרנים. לגבי תוצאות הניסוי עצמו יש לד"ר שוסברגר ספקות ביחס לניחושיה של נאוה. הוא אומר: "אני לא מאמין שיש אדם בארץ שלא שמע על דירי-אסין, ואני חושב שהיא ידעה קודם שזה המקום שבו נמצא בית-החולים. אשר לשמות האנשים שהיא הזכירה, זה נכון, אבל איני רוצה להיות שותף לפירסום זה, כדי שלא להיכנס את האנשים המעורבים בו. אומנם, מפתיע במיקצת איך היא הצליחה לזהות צורות ועצמים, אך לא תמיד הזיהוי היה מוחלט".

פרופסור שלמה רוטשילד, שאף הוא נכח בניסוי, הודה שנאוה היא מדיום מעולה ואמר: "זה היה ניסיון מוצלח מאוד".

ד"ר חיים ברנט, יושב-ראש האגודה לפאראפסיכולוגיה, שוהה בימים אלה באירופה, לשם נסע כדי להשתתף בכינוס סיום אסטרופיסיקאים ופאראפסיכולוגים גייס. הוא לקח איתו את כל הקלטות הניסויים שנערכו עם נאוה.

אמהות שבניהן נעדרו במלחמה באו אל נאוה עם חפץ השייך לבן הנעדר.



כדור הבדולח

שבו היא נעזרת כאמצעי-עזר נוסף. היא רואה לעי תם בכדור אירועים שלא חזתה בלוח ההורוס קופ. בעייתה העיקרית היא למצוא כדור-בדולח אמיתי, שהוא חפץ יקר-המציאות.



לה החייל: "אני מבקש סליחה על ש' תבעתי אותך למישפט. דברייך על אבי היו אמת, שהסתברה לי אחר-כך". זהו רק (המשך בעמוד 47)

תביעה

מישפטית



א תמיד נושאים דבריה חן בעיני השואלים בעצתה.

לפני כשלוש שנים הוגשה נגד נאוה תביעה מישפטית של חייל, שהאשים אותה כי אמרה לו על אביו דברים לא נכונים, אשר ניגלו לה תוך חיזוי אסטרור-לוגי. אך עוד לפני הגשת התביעה, חזר בו החייל מכוונתו וביטל את ההאשמות נגדה. היא אף הראתה מיכתב ובו כותב

ההוגה

לבושה בסארי הודי מנסה נאוה לפתח את היכולת העצמית שלה, ואף קוראת עתה ספר בשם זה מאת ד"ר משה פלדנקרייז.



תקופת הזוהר

נערת-זוהר. התמונה צולמה במועדונו של אלי אביבי באכזיב, בתקופה שכל הבוהמה וחובבי החיים הטובים היו נזריים לבבות שם. בתמונה משמאל: על חוף הים באכזיב, כשנמאס לנאוה מחייה הממוסדים והבורגניים שניהלה ב"עבר, עזבה את משרת ההוראה בבית-הספר ופתחה לה דימוי של